

Zsák Zoltán (1880-1966) - botanikus, a mezőgazdaság-tudomány kandidátusa

1902-ben a kolozsvári egyetem természettudományi karán tanári, 1920-ban a budapesti egyetemen bölcsészdoktori oklevelet szerzett. 1902-től a kolozsvári egyetem növényteni intézetében volt tanársegéd. 1911-1913 között a Magyar Vetőmagvakat Nemesítő Intézet munkatársa volt. 1941 - 1943 között a kassai Vetőmagvizsgáló Intézet igazgatója, majd a budapesti vetőmagvizsgáló állomás munkatársa, 1943-tól kísérletügyi főigazgató volt. 1945-ben nyugdíjazták. Ekkortól az állomás szaktanácsadója lett. 1953-tól 1959-ig a Természettudományi Múzeum növénytárában külső munkatársként dolgozott. Főként a növényi magvak (vetőmagok, gyommagvak) vizsgálatával foglalkozott.

Több új taxont (elsősorban hibridet) vezetett be a tudományba, több növényt talált meg elsőként Magyarországon: 8 magyarországi növény viseli a nevét. Két nagy herbárium (Magyarország füveinek gyűjteménye; Magyarország sásféléléinek, szittyóféléléinek, gyékényféléléinek, békabuzogányféléléinek gyűjteménye), és több gyommaggyűjtemény összeállítója és fő gyűjtője. Régészeti magleletek meghatározásában is részt vett. Bekapcsolódott az országos fácánvizsgálatba is.

Forrás: Új magyar életrajzi lexikon. Portré: Botanikai Közlemények. 1970. 57. 1.

Főbb munkái:

Gerhardt Guido, Zsák Zoltán: A magyar lóhere és lucerna fontosabb gyommagvai. Bp., 1938.²

Keve András, Zsák Zoltán, Kaszab Zoltán: A fűj gazdasági jelentősége. 1953.¹

Zsák Zoltán: Adatok Temesvár környéke edényes növényzetének ismeretéhez. 1916.¹

A *Magyar Botanikai Lapok*, a *Botanikai Közlemények*, az *Aquila* című folyóiratokban jelentek meg cikkei.